

สุนัข

นกยูง

งู

แพะ

เสือ

หมู

เต่า

คนสวयीใจดำ

THE BLACK HEART

คนสวยใจดำ

THE BLACK HEART

“โบหน้างาม ๆ ไม่น่าใจดำเลยแก้วตา”... เพลงนี้คงเป็นเพลงที่คุ้นหูคนไทยเป็นอย่างดี ซึ่งเนื้อเพลงนี้กำลังชี้ให้เห็นว่า คนเรานั้นดูกันที่ภายนอกไม่ได้จริง ๆ... บางครั้งเราก็อาจจะเคยได้ยินคำพูดที่ว่า ... “เฮ้อ! คนเรานี้เนะ มันรู้หน้าไม่รู้ใจ”..หรือ “โธ้ย! มนุษย์เราทำไมมันช่างหน้าเนื้อใจเสือกันเหลือเกิน”.. ซึ่งคำพูดที่ประโยคข้างต้นนี้ไม่ใช่เรื่องไกลตัวของเราเลย เพราะเราทุกคนก็คงเคยเจอกับคนแบบนี้จริง ๆ หรือไม่อย่างนั้นตัวเราก็เป็นเสียเอง.. และถ้าเราจะถามว่า “ทำไมมนุษย์เราจึงมีลักษณะเช่นนี้ได้เนะ?”... นั่นก็เพราะมนุษย์เรานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มาจากการทรงสร้างของพระเจ้า แท้จริงแล้วมนุษย์เรานั้นเป็นฝีพระหัตถ์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาอย่างยอดเยี่ยม พระองค์ทรงให้มนุษย์มีชีวิต วิญญาณ มีสติปัญญา มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี... และถ้าเราสังเกตดูจะเห็นว่า พระองค์ไม่ได้สร้างมนุษย์เราให้เป็นเหมือนกับหุ่นยนต์ที่ต้องทำตามสั่ง แต่พระองค์ทรงสร้างให้มนุษย์เราสามารถที่จะตัดสินใจได้เองว่าจะเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระองค์ก็ได้ แต่มนุษย์เรามักชอบฝ่าฝืน... เมื่อเราดูคนไทยเราก็จะเห็นว่า พระเจ้าทรงสร้างให้คนไทยมีผมสีดำ นั่นแสดงว่าผมดำเป็นสิ่งที่ดีสำหรับคนไทย แต่บางคนอยากจะเปลี่ยนสีผมให้เป็นสีแดง ซึ่งนั่นก็ไม่ผิดอะไร แต่บางอย่างพระเจ้าทรงสร้างให้เป็นสีแดง แต่มนุษย์เรากลับทำให้เป็นสีดำ นี่ผิดอย่างใหญ่หลวง นั่นก็คือ “ใจ” ของเรานั้นเอง... เราจะเห็นว่าหัวใจที่พระเจ้าทรงสร้างให้กับมนุษย์นั้นมีเลือดเนื้อที่เป็นสีแดง ซึ่งถ้าเราเปิดดูในพจนานุกรมไทยที่เกี่ยวกับ “สี” ของใจ เราจะไม่พบสีอื่น เช่น ใจเขียว ใจฟ้า ใจเหลือง ฯลฯ มีแต่สี “ดำ” ซึ่งก็คือ “ใจดำ” ซึ่งความใจดำของมนุษย์ก็หมายถึงความสกปรกหรือความบาปที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ทุกคน...ดังที่กล่าวมาแล้วว่า มนุษย์เรานั้นดูกันที่เปลือกนอกไม่ได้ เพราะถ้าดูที่เปลือกนอกก็จะเห็นว่าสวยหรือหล่อกันทุกคน แต่ถ้าเราลึกโหม่งหน้าหรือลึกให้เห็นจิตใจที่อยู่ภายในของคนเราแล้ว เราก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าจิตใจของคนเรานั้นเต็มไปด้วยความผิดบาปจริง ๆ... จะว่าไปแล้วเกี่ยวกับความบาปเนี่ย ในภาษาชาวบ้านถ้าเราพูดถึงลักษณะที่ไม่ดีของคน เราก็ใช้คำว่า ขี้โกง หรือ ขี้โมย ขี้จู้ ขี้งก ขี้จ้องหอง ขี้เกียจ ฯลฯ... เราจึงเห็นว่าการบาปทำให้คนเรากลายเป็นคนขี้โน่นขี้นั่นเต็มไปหมดแต่ก็น่าแปลกที่ร่างกายของคนเราก็มีแต่ขี้โคล ขี้รังแค ขี้หู ขี้ตา ขี้ฟัน รวมไปถึงขี้เต่า และที่น่าขำก็คือ จริง ๆ แล้วมนุษย์เราไม่ใช่สัตว์ เพราะมนุษย์เราเป็นสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างให้ต่างจากสัตว์ แต่ในภาษาใช้ชื่อของสัตว์มาเป็นชื่อเรียกอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายคนเรา เช่น คอหอย ลิ้นไก่ ฟันกระต่าย ก้นกบ ผู้หญิงก็มีมดลูก บางคนก็เท้าก็มีตาปลา ฯลฯ... หรือบางครั้งก็เปรียบเทียบอากับกิริยาบางอย่างที่สัตว์ เช่น ชนยังกะลิง ดูยังกะเสือ และเมื่อเราสังเกตดูจิตใจของคนเราก็จะพบว่ามันจะมีลักษณะของสัตว์หลาย ๆ ชนิดอยู่ไม่มากนักน้อย นั่นก็คือ...

แพะ เล็งถึงความตึงเครียด เราจะเห็นว่าที่ไหนมีกฎ คนก็มักจะแหกกฎ เช่น.. ที่ไหน “ห้ามตกปลา” คนก็จะแหวนแห... ที่ไหนบอกว่า “ห้ามเดินลัดสนาม” คนก็จะวิ่งผ่านสนามไป.... ที่ไหนเขียนไว้ว่า “ห้ามทิ้งขยะ” คนก็จะทิ้ง... ช่วงเลือกตั้งเขาประกาศว่า “ห้ามขายเสียง” คนก็ยังขาย... ข้างซองบุหรีมีภาพและคำเตือนถึงอันตรายของบุหรี คนก็ยังไม่สนใจ... กฎข้อบังคับทางศาสนามีมากมาย คนก็ฝ่าฝืน ทำไมมนุษย์เราคือขนาดนี้?..... นั่นเพราะว่ามีแพะอยู่ในจิตใจนั่นเอง

หมู เล็งถึงจิตใจที่สกปรก คิดแต่ค่าคนอื่น คิดลามก หยาบคาย.... จากการสำรวจเมื่อต้นปี 2004 ที่ประเทศสวีเดน มีจำนวนของหนังสือไปมากกว่าจำนวนประชากรถึง 1 เท่า ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยของเราก็ไม่ใช่อยุ่จิตใจของวัยรุ่นหรือหนุ่มสาวหลายคนกำลังถูกทำให้สกปรกและกลายเป็นหมูไปโดยไม่รู้ตัว นั่นก็คือแทนที่จะวิ่งหนีออกจากสิ่งสกปรก แต่กลับวิ่งเข้าหามัน และชอบคลุกคลีอยู่กับมัน เหมือนกับหมูที่วิ่งไล่จี๊โคลน.....

งู มันมีลิ้นสองแฉก เล็งถึงการโกหกหลอกลวง ซึ่งเราทุกคนต่างก็เคยโกหกกันทั้งสิ้น... มีเด็กกลุ่มหนึ่งเดินไปเจอลูกสุนัขน่ารักตัวหนึ่ง ทุกคนก็อยากจะได้ แต่มีลูกหมาเพียงตัวเดียว พวกเขาจึงแข่งขันกันว่าถ้าใครเล่าเรื่องโกหกได้เก่งที่สุด คนนั้นก็จะได้ลูกหมาตัวนั้นไป... คนแรกก็เริ่มเล่าว่า เมื่อคืนนี้พ่อของเขาตกลงไปแทงปลาในน้ำ ขณะที่อยู่ในน้ำก็หิวบุหรี จึงเอามาคุดติดกัน 3 มวล... จากนั้นเด็กกลุ่มนั้นก็คิดเรื่องโกหกมาเล่าให้กันฟังอย่างสนุกสนาน... ในขณะที่เด็กกลุ่มนี้กำลังเล่าเรื่องโกหกอยู่นั้นก็มีคุณยายคนหนึ่งมาพบเข้าจึงต่อว่าเด็กกลุ่มนี้ว่า... “ไอ้เด็กพวกนี้!.... พวกเธอก็ไม่มีอะไรจะเล่นกันแล้วหรือจึงมาเล่าเรื่องโกหก พวกเธอก็รู้ไหมว่า ตั้งแต่ข้าเป็นเด็กจนหัวหงอกเต็มหัวเนี่ย ข้าไม่เคยโกหกเลยแม้แต่ครั้งเดียว!”..... พอคุณยายพูดเสร็จ เด็กคนหนึ่งก็พูดว่า “เสร็จกันวะเพื่อน!... ลูกหมาตัวนี้ต้องยกให้คุณยายไปแล้วละ เพราะแกโกหกเก่งที่สุดวะ แกโกหกกว่าแกนั้นไม่เคยโกหกเลย!”..... งูนั้นยังเล็งถึงใจอกตัญญูอีกด้วย... เมื่อชวานาเห็นงูเห่าอนหนาว จึงเอามาอุ้มให้มันอบอุ่น พอมันหายหนาว มันก็ฉกกัดชวานาจนตาย... คุณยายมีพระคุณต่อลูกมากมาย หาเงินให้ลูกเล่าเรียน แต่ลูกหลายคนกลับทำให้พ่อแม่ผิดหวังและเสียใจอยู่เสมอ ๆ บางคนถึงขั้นทุบตีพ่อแม่ ช่างอกตัญญูเสียจริง ๆ

เต่า เวลาเดินมันจะเดินช้า ๆ ซึ่งเล็งถึงความขี้เกียจ... ตั้งแต่เป็นเด็กก็เริ่มขี้เกียจทำการบ้าน จึงต้องลอกการบ้าน ขี้เกียจอ่านหนังสือ จึงต้องลอกข้อสอบ... โตขึ้นก็ขี้เกียจทำมาหากิน สันหลังยาว เล่นไพ่ไฮโลการพนันต่าง ๆ บางคนก็เล่นหวยเพื่อหวังรวยทางลัด ซึ่งคำว่า “หวย” ไม่มีคำว่าดีสำหรับคนที่เล่นเลย ตัว “ห” เล็งถึง “หุดหาย” (เงินทองหุดหาย เพราะโอกาสเสียมีมากกว่าได้) ตัว “ว” เล็งถึง “ความวุ่นวาย” (โดยเฉพาะใกล้ตอนหวยออก) ตัว “ข” เล็งถึง “ความขำแย้” (ถ้ายังคงกลุ่มหลงทางพุ่มทะเล่นต่อไป ก็คงจะขำแย้แน่ทีเดียว) แต่ถึงแม้จะทราบเช่นนี้ คนก็ยังคงชอบเล่นและชอบเก็บเต่าตัวนี้ไว้ในใจ

นกยูง ขอบร้าแพน ซึ่งเป็นภาพเล็งถึงจิตใจที่เย่อหยิ่งจองหอง โยโส โอหัง ถือว่าตนเองนั้นดีกว่าคนอื่น ยกตนข่มท่าน ขอบให้คนอื่นชมว่าตนเองเป็นคนดี... บางคนต่อหน้าทำท่าว่าดี แต่ลับหลังกลับทำในสิ่งที่น่ารังเกียจ...

เสือ มนุษย์เรายังมีจิตใจที่เหมือนเสือที่ดุร้าย ชอบทะเลาะวิวาท ยกพวกตีกัน บางคนก็อาละวาดป่าช้าของ บางคนก็เกลียดชัง อาฆาตเค้น ซึ่งเราจะเห็นว่าสังคมปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยข่าวอาชญากรรม ทารุณกรรมข่าวฆาตกรรม หรือข่าวข่มขืนกระทำชำเราไม่เว้นแต่ละวัน.....

สุนัข เป็นตัวแทนของความโลภ ท่านคงได้เคยอ่านนิทานอีสปที่เล่าว่า มีสุนัขคาบเนื้อก้อนหนึ่งข้ามสะพาน พอมันดูเงาในน้ำ เห็นหมาในน้ำคาบก้อนเนื้อใหญ่กว่า มันจึงปล่อยก้อนเนื้อในปาก เพื่อจะไปแย่งก้อนเนื้อในน้ำ สุดท้ายเนื้อก็ตกน้ำอดกินเลย... นี่คือนิทานแห่งความโลภที่อยากได้ของของคนอื่นมาเป็นของตน... คนเรานั้นมักโลภมาก มีรื้อยอยากได้พัน มีหมิ่นอยากได้แสน มีแสนอยากได้ล้าน มีล้านอยากได้สิบล้าน รื้อยล้านพันล้านยิ่งถ้าได้หมดทั้งโลกก็ยิ่งดี... นอกจากนั้นสุนัขยังเล็งถึงการขอบหาเรื่องคนอื่น ถ้าท่านลองสังเกตเวลาสุนัขมันเห็นคนมันจะเห่า มนุษย์เราไม่ใช่เช่นนั้นหรือ... มีบางครั้งที่เราเห็นคนอื่นเพียงแคะมองหน้า ไม่ได้ทำอะไรเขาเลย ก็เอาเรื่องแล้วซึ่งอาการเหล่านี้ของสุนัขนั้นมีอยู่ในมนุษย์เราจริง ๆ...

นอกจากจิตใจของมนุษย์จะมีลักษณะของสัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว พระคริสตธรรมคัมภีร์ยังได้บันทึกว่า มนุษย์ยังอยู่ภายใต้การครอบงำของมารชาดานอีกด้วย (1 ยอห์น 5:19) ซึ่งมันจะทำให้จิตใจของมนุษย์มืดมัว ไม่เห็นถึงความสว่างแห่งความจริงของพระเจ้า เพราะมารชาดานนั้นเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า ดังนั้นมันจึงทำให้มนุษย์มีใจที่ปฏิเสธพระเจ้า เราจึงไม่น่าแปลกใจที่เมื่อคนหนึ่งได้ยินถึงเรื่องราวของพระเจ้า ก็มักจะมีการต่อต้านลึก ๆ อยู่ในใจทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้สร้างและให้ชีวิตแก่เขา ทั้งยังทรงมอบความรักและประทานแต่สิ่งที่ดีให้กับมนุษย์เราตลอดมาเพียงแต่มนุษย์เราไม่เคยรู้เท่านั้นเอง... นอกจากนั้นมารชาดานก็มักจะคอยทำลายชีวิตของมนุษย์ โดยการชักชวนให้มนุษย์เรานั้นทำบาป โดยใช้คำว่า “ไม่เป็นไร” ถ้าเราลองคิดดูก็จะเห็นว่า... คำว่า “ไม่เป็นไร” นั้นได้ทำลายชีวิตมนุษย์เรามากนักต่อนักแล้ว เช่น คนที่ติดเหล้า ติดบุหรี่ ติดยาเสพติด การพนัน หรือคนที่ชอบขโมย ชอบโกหก ชอบสิ่งลามก ฯลฯ ก็ล้วนแต่มาจากคำว่า “ไม่เป็นไร” ในการกระทำครั้งแรกทั้งสิ้น และเมื่อมนุษย์เราทำบาปเรื่อย ๆ ในที่สุดก็ทำให้จิตใจสำนึกผิดชอบของเขานั้นเริ่มชินชาต่อความผิดบาปและเริ่มชอบมัน สุดท้ายก็สนุกกับความบาปเหล่านั้น นี่คือนิสัยของมนุษย์เราทุกคนจริง ๆ...

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกชัดเจนว่า เมื่อมนุษย์ทำความผิดบาป เขาก็จะต้องรับพิชชอบ (เหมือนกับคนที่ทำผิดก็ต้องรับการลงโทษตามกฎหมายบ้านเมือง) ซึ่ง “ความตาย” ที่มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญนั้นก็เป็ผลของบาปที่มนุษย์จะต้องรับ แต่ยิ่งกว่านั้นก็คือ จิตวิญญาณของมนุษย์เรายังต้องไปรับ

การพิพากษาโทษจากพระเจ้าตามการกระทำของแต่ละคน และบทลงโทษก็คือ การอยู่ในบึงไฟนรกเป็นนิรันดร์... แท้จริงแล้วพระเจ้าปรารถนาที่จะให้มนุษย์เชื่อฟังพระองค์และทำในสิ่งที่ดีและถูกต้องซึ่งการทำดีของมนุษย์นั้นก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอยู่แล้ว แต่ความบาปนี่เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ แต่มนุษย์กลับตัดสินใจเลือกที่จะทำ จึงทำให้เขาต้องพบกับบทลงโทษเช่นนี้ ซึ่งพระเจ้าไม่ปรารถนาให้มนุษย์พบกับความพินาศเลยแต่ทั้ง ๆ ที่ชีวิตของมนุษย์เต็มไปด้วยความบาปต่าง ๆ นา ๆ พระเจ้าก็ยังทรงรัก ทรงห่วงใย และทรงเห็นคุณค่าของมนุษย์ทุกคน ทั้งยังปรารถนาที่จะช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาปเพื่อเขาจะไม่ต้องการพิพากษาโทษจากพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงมอบสิ่งที่ดีและมีค่าที่สุดให้กับมนุษย์เราทุกคน นั่นก็คือพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ให้เข้ามาในโลกเมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว พระเยซูคริสต์ทรงยอมตายบนไม้กางเขนก็เพื่อใช้ร่างกายของพระองค์นั้นรับโทษความผิดบาปแทนมวลมนุษย์ ดังนั้นหากคนใดที่ยอมสารภาพผิดและขอโทษต่อพระเจ้าพระองค์ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา เขาจึงพ้นโทษบาปทันที เพราะพระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นผู้รับโทษนั้นแทนเขาแล้ว และเมื่อเขาจากโลกนี้ไป เขาก็จะได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์เป็นนิรันดร์

ผู้อ่านที่รัก เสื้อผ้าที่สกปรกนั้นเราสามารถซักให้สะอาดได้ แต่ใจที่ดำหรือความบาปในใจนั้นเราเอาอะไรมาล้างก็ไม่ออก แต่พระเยซูคริสต์ทรงสามารถชำระล้างความบาปนั้นออกไปจากชีวิตของเราได้ เวลานี้ท่านได้เริ่มเห็นถึงความผิดบาปที่ซ่อนอยู่ในจิตใจของท่านแล้วใช่ไหม?...ถ้าท่านเห็นแล้วท่านจะเก็บมันไว้ต่อ หรืออยากเอามันออกจากใจของท่าน แต่ผมขอร้องให้ท่านรีบเอามันออกเถิดครับ! เพราะว่าความผิดบาปเหล่านี้มันจะดึงเราให้พบกับจุดจบในบึงไฟนรกที่ทุกข์ทรมานและน่าหวาดกลัว ซึ่งทางเดียวที่ท่านจะเอาความผิดบาปออกจากใจของท่านได้ก็คือโดยการเชิญพระเยซูคริสต์เข้าไปในใจของท่านเท่านั้นเอง

ถ้าท่านปรารถนาที่จะต้อนรับพระเยซูคริสต์ เพื่อให้พระองค์เป็นผู้ชำระความผิดบาปของท่านแล้วละก็ ขอให้ท่านพูดต่อพระองค์ด้วยความจริงใจดังนี้

“ข้าแต่พระเจ้า..บัดนี้ข้าพระองค์ได้ทราบถึงความผิดบาปที่ข้าพระองค์ได้กระทำแล้ว ข้าพระองค์ขอยอมรับผิด ข้าพระองค์ทราบว่าไม่สมควรรับพระคุณความรักจากพระองค์ แต่ขอบพระคุณที่พระองค์ไม่ทรงรังเกียจ กลับได้ทรงประทานพระเยซูคริสต์มาเพื่อรับโทษบาปแทนข้าพระองค์ ในวันนี้ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ขออธิษฐานกราบทูลในนามของพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน”

ถ้าท่านได้พูดต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจแล้ว ก็ขอให้ท่านทราบเถิดว่าบัดนี้ความบาปต่าง ๆ ในจิตใจของท่านได้รับการชำระให้สะอาดแล้ว และพระองค์ก็ยังจะทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน ซึ่งเป็น

ชีวิตที่สามารถเอาชนะต่อความผิดพลาดได้อย่างแท้จริง ท่านสามารถขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่
เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจนลงบนปกหลัง แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดสินใจ

ใบตัดสินใจ
ข้าพเจ้าได้อ่าน "คนสวยใจดำ" เสร็จแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักร
(โปรดขีดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดสินใจไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15
ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกิต สิริจิรียาภรณ์ www.ccmathai.org e-mail:vdo@thaimail.com